

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **R. Š.**, bytem K. V., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 29.1.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 18.12.2015 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 18.12.2015 č.j. X se **z r u š u j e** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 29.1.2016 (připojena byla i kopie napadeného rozhodnutí), se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 18.12.2015 č.j. X, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 23.10.2015, jímž byla zamítnuta jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 14.10.2015 není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 18.12.2015 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 11.12.2015 bylo zjištěno, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, ale není invalidní pro invaliditu třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. D, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti

v rozmezí 40-60% a žalobci byl s ohledem na probíhající léčbu, její náročnost a náročnost povolání ve vztahu ke zdravotnímu postižení přiznán střed vymezeného rozpětí 50%, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože dle něho splňuje podmínky nároku na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně a jeho zdravotní stav byl chybně posouzen i v řízení o námitkách, proto závěrem požadoval nové posouzení zdravotního stavu a také navrhl zrušení rozhodnutí ze dne 18.12.2015 a vrácení věci žalované k novému rozhodnutí.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 14.10.2015 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 11.12.2015 soud zjistil, že žalobce byl nadále uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. D, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž mu byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 50%, která nebyla ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky změněna (datum platnosti posudku: 31.10.2016).

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 18.2.2016 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) s tím, že rozhodnutí ponechává na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Dále ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 5.10.2015 bylo žalobci doručeno dne 28.12.2015.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru revmatologie po jednání konaném dne 5.5.2016, jemuž byl přítomen i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70% a změna stupně invalidity byla stanovena dnem 7.12.2015 – revmatologické vyšetření s konstatováním multiorgánového onemocnění s progresí, nereagující na léčbu a výrazně omezující funkční schopnosti; lékařské nálezy doložené po datu napadeného rozhodnutí dokládají další progresi onemocnění, zejména plicního postižení (platnost posudku: 31.5.2019). Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je systémové postižení pojiva, potíže od roku 2010, kdy byla diagnostikována systémová sklerodermie, difusní kožní forma; stav postupně progredoval, je přítomno orgánové postižení - intersticiální postižení plic trvale aktivní, polykací obtíže, již v

roce 2011 byly popsány změny motoriky jícnu, Raynaudův fenomen, a v posledních měsících byla diagnostikována lehká prekapilární plicní hypertenze. Onemocnění žalobce je trvale aktivní, progredující, nereaguje na léčbu a nejvíce je limitován dušností, funkčně v rámci III. třídy dle NYHA, na plicích je ventilační porucha restriktivního typu, která je středně těžká až těžká. Má postižení jícnu s vážnutím potravy a regurgitací, je prokázána porucha motility jícnu. Též je zřetelná hypomimika obličeje, mikrostomie, na HK výrazná sklerodaktylie s omezenou flexí prstů, je patologický nález při kapilaroskopii, je přítomen Reynaudův syndrom, obě DK jsou prosáklé do 1/3 bérců. Dle lékařských nálezů doložených při jednání došlo k další progresi onemocnění, kdy je prokázána lehká prekapilární plicní hypertenze a stav stále progreduje i přes dosud podanou léčbu. PK MPSV hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti oproti posouzení lékařem OSSZ i ČSSZ podle kapitoly XIII, odd. D, položky 1d) přílohy vyhlášky 70%, neboť se jedná o těžkou formu onemocnění, když onemocnění je trvale aktivní, progredující, léčebnětěžko ovlivnitelné, s multiorgánovým postižením, postižením plic těžkého stupně, je již prokázána plicní hypertenze. Komise také uvedla, že nepředpokládá schopnost žalobce vykonávat soustavné zaměstnání, neboť je limitován zejména dušností při malé zátěži a omezenou hybností a obratností rukou. Ostatní uvedená zdravotní postižení (*arteriální hypertenze kompenzovaná, středně významná aortální regurgitace, gonarthrosa bilat. I-II. st., patelofemorální arthrosa*) mají dopad na míru poklesu pracovní schopnosti nevýznamný, proto procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo

nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 18.12.2015*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání vyššího stupně invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 5.5.2016 má soud za plně prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované *byl žalobce invalidní pro invaliditu třetího stupně, nikoli pouze druhého stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 18.12.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV došlo u žalobce od 7.12.2015 ke změně invalidity z druhého na třetí stupeň. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné ČSSZ (pokles pracovní schopnosti hodnocen 50%), nikoli žalovanou při vydání napadeného rozhodnutí.

Po právní moci tohoto rozsudku proto *bude vycházet žalovaná ze zjištění, že u žalobce došlo ke zvýšení stupně invalidity, protože byl uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně nejen k datu vydání napadeného rozhodnutí 18.12.2015, ale již od 7.12.2015, tedy až po posouzení jeho zdravotního stavu OSSZ Karlovy Vary a vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 23.10.2015, jak vyplývá z posudku PK MPSV ze dne 5.5.2016*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 12/2016-28 ze dne 29.6.2016, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění tohoto vyššího stupně již v řízení o námitkách. *Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.*

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval v žalobě náklady tohoto řízení.

Poučení : **Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního**

soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29. června 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně